VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2014. gada 9. decembrī*

Kopienas preču zīme — Atcelšanas process — Kopienas grafiska preču zīme "ORIBAY ORIginal Buttons for Automotive Yndustry" — Pieteikuma par atcelšanu pieņemamība

Lieta T-307/13

Capella EOOD , Sofija (Bulgārija), ko sākotnēji pārstāvēja *M. Holtorf*, vēlāk – *A. Theis* un, visbeidzot, – *F. Henkel*, advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko sākotnēji pārstāvēja *G. Schneider*, vēlāk – *J. Crespo Carrillo*, pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Oribay Mirror Buttons, SL , Sansevastjana [*Saint Sébastien*] (Spānija), ko pārstāv *A. Velázquez Ibañez*, advokāts,

par prasību par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 22. marta lēmumu lietā R 164/2012-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *Capella EOOD* un *Oribay Mirror Buttons, SL*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*], tiesneši S. Žervazonī [*S. Gervasoni*] un L. Madise [*L. Madise*] (referents),

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 4. jūnijā,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 19. novembrī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 25. novembrī,

* Tiesvedības valoda – spāņu.

ņemot vērā, ka viena mēneša laikā pēc tam, kad tika izsniegts paziņojums par rakstveida procesa pabeigšanu, neviens lietas dalībnieks nav iesniedzis lūgumu noturēt tiesas sēdi, un līdz ar to nolemjot pēc tiesneša referenta ziņojuma un saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 135.a pantu izlemt lietu bez tiesvedības mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2005. gada 22. jūnijā pēc personas, kas iestājusies lietā, *Oribay Mirror Buttons SL* pieteikuma Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) saskaņā ar grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)) ir reģistrējis ar numuru 3611282 šādu grafisku preču zīmi (turpmāk tekstā – “apstrīdētā preču zīme”):

2 Preces un pakalpojumi, uz kuriem attiecas apstrīdētā preču zīme, ietilpst 12., 37. un 40. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam Nicas 1957. gada 15. jūnija Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 12. klase: “Transportlīdzekļi un to piederumi, kas nav ietverti citās klasēs”;

— 37. klase: “Būvniecība; remontdarbi; apkope un remonts”;

— 40. klase: “Materiālu apstrāde”.

3 2011. gada 11. janvārī prasītāja *Capella EOOD* iesniedza pieteikumu par apstrīdētās preču zīmes atcelšanu saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Šajā pieteikumā prasītāja apgalvoja, ka apstrīdētā preču zīme nav faktiski izmantota Eiropas Savienībā nepārtrauktā piecu gadu ilgā laikā attiecībā uz, pirmkārt, noteiktām precēm, kas ietilpst 12. klasē, un, otrkārt, 37. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, kuriem minētā preču zīme tikusi reģistrēta. To preču un pakalpojumu saraksts, pret kuriem bija vērsts pieteikums par atcelšanu, ir formulēts šādi:

“12. klase – Transportlīdzekļi un to piederumi, kas nav ietverti citās klasēs, izņemot spoguļu stiprinājumus automašīnu vējstikliem, devēja turētājus automašīnu vējstikliem, optronus automašīnu vējstikliem, balstus automašīnu vējstikliem, kameras turētājus automašīnu vējstikliem.

37. klase – Remontdarbi; apkope un remonts.”

4 Ar 2011. gada 23. novembra lēmumu Anulēšanas nodaļa atzina apstrīdēto preču zīmi par atceltu attiecībā uz šādām precēm un pakalpojumiem:

— 12. klase – Transportlīdzekļi un to piederumi, kas nav ietverti citās klasēs, izņemot transportlīdzekļu logiem un vējstiklam paredzētos piederumus.

— 37. klase – Remontdarbi; apkope un remonts.

5 2012. gada 23. janvārī persona, kas iestājusies lietā, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu, iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.

6 Ar 2013. gada 22. marta lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ITSB Apelāciju ceturtā padome atcēla Anulēšanas nodaļas lēmumu, pilnībā noraidīja prasītājas pieteikumu par atcelšanu un, visbeidzot, piesprieda prasītājai atlīdzināt procesa izdevumus. Konkrēti, pirmkārt, runājot par 12. klasē ietilpstošajām precēm, Apelāciju padome pieteikumu par atcelšanu atzina par nepieņemamu, jo tas nebija vērsts pret precēm, attiecībā uz kurām apstrīdētā preču zīme tikusi reģistrēta. Šajā ziņā tā secināja, ka prasītāja nevar apstrīdēt preču zīmi faktiskas izmantošanas neesamības dēļ un tajā pašā laikā atzīt, ka minētā preču zīme ir tikusi izmantota. Tā piebilda, ka prasītāja savā pieteikumā par atcelšanu nav iekļāvusi to reģistrēto preču un pakalpojumu sarakstu, pret kuriem tas ir vērsts. Otrkārt, Apelāciju padome uzskatīja, ka, tā kā pieteikums par atcelšanu ir nepieņemams tiktāl, ciktāl tas ir vērsts pret 12. klasē ietilpstošajām precēm, tas nevar tikt atzīts par daļēji pieņemamu attiecībā uz 37. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem apstrīdētā preču zīme arī ir tikusi reģistrēta.

Lietas dalībnieku prasījumi

7 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— atzīt apstrīdēto preču zīmi par atceltu attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 12. klasē (transportlīdzekļi un to piederumi, kas nav ietverti citās klasēs, izņemot transportlīdzekļu logiem un vējstiklam paredzētos piederumus) un 37. klasē (remontdarbi; apkope un remonts);

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā Apelāciju padomē.

8 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— apmierināt prasību;

— piespriest katram lietas dalībniekam segt savus tiesāšanās izdevumus pašam.

9 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par otrā prasītājas prasījuma pieņemamību

10 Ar savu otro prasījumu prasītāja lūdz Vispārējo tiesu atzīt apstrīdēto preču zīmi par atceltu attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 12. klasē (transportlīdzekļi un to piederumi, kas nav ietverti citās klasēs, izņemot transportlīdzekļu logiem un vējstiklam paredzētos piederumus) un 37. klasē (remontdarbi; apkope un remonts). Ir jāsecina, ka šāds prasījums ir vērsts uz to, lai Vispārējā tiesa izdotu priekšrakstu ITSB.

11 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka saistībā ar prasību, kas celta Savienības tiesā par kādu ITSB apelāciju padomes lēmumu, ITSB atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 65. panta 6. punktam ir jāveic pasākumi Savienības tiesas sprieduma izpildei. Līdz ar to Vispārējās tiesas kompetencē nav izdot priekšrakstus ITSB, kuram ir pienākums izdarīt atbilstošus secinājumus no Savienības tiesas sprieduma rezolutīvās daļas un motīvu daļas (skat. spriedumu, 2007. gada 11. jūlijs, *El Corte Inglés*/ITSB – *Bolaños Sabri* (“PiraÑAM diseño original Juan Bolaños”), T-443/05, Krājums, EU:T:2007:219, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

12 Tādēļ otrais prasītājas prasījums, ar kuru Vispārējai tiesai lūgts uzdot ITSB apmierināt pieteikumu par apstrīdētās preču zīmes atcelšanu, ir nepieņemams.

Par lietas būtību

13 Savas prasības atbalstam prasītāja izvirza vienīgo pamatu par Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 56. panta, kā arī grozītās Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.), 37. noteikuma a) punkta iii) apakšpunkta pārkāpumu. Šim vienīgajam pamatam ir divas daļas.

14 Runājot par pirmo pamata daļu, prasītāja būtībā apgalvo, ka Apelāciju padome, lai pieteikumu par atcelšanu atzītu par nepieņemamu, esot pieļāvusi kļūdu, pamatojoties uz premisu, ka attiecībā uz 12. klasē ietilpstošajām precēm prasītāja nav sagatavojusi to preču un pakalpojumu sarakstu, pret kuriem vērsts minētais pieteikums. Attiecībā uz otro pamata daļu prasītāja būtībā pārmet Apelāciju padomei, ka tā esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka pieteikums par atcelšanu nevar tikt atzīts par daļēji pieņemamu attiecībā uz 37. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem.

15 Saistībā ar pirmo pamata daļu ITSB būtībā norāda, ka prasītāja, atzīstot, ka preču zīme ir tikusi izmantota attiecībā uz noteiktām precēm un pakalpojumiem, ir vienkāršojusi un atvieglojusi administratīvā procesa norisi. Tas piebilst, ka ar šādu atzīšanu netiek pārkāpts vispārējais tiesību princips *nemo potest venire contra factum proprium* (neviens nevar runāt pretī paša izdarītajam), bet vienīgi ierobežots pieteikums par atcelšanu, ar kuru atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktam tiek noteiktas ITSB veicamās pārbaudes robežas. Tādējādi, atzīstot, ka prasītājas pieteikums par atcelšanu ir pieņemams, ITSB paļaujas uz Vispārējās tiesas vērtējumu, lemjot par šo prasību. Attiecībā uz otro pamata daļu ITSB uzskata, ka, tā kā pieteikums par atcelšanu, ciktāl tas attiecas uz 12. klasē ietilpstošajām precēm, ir pieņemams, neesot jālemj par šo vienīgā prasības pamata daļu.

16 Persona, kas iestājusies lietā, apstrīd vienīgā prasītājas prasības pamata pamatotību. Šajā ziņā tā būtībā norāda, pirmkārt, ka no Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 51. panta 2. punkta, kā arī Regulas Nr. 2868/95 37. noteikuma izriet, ka tikai fakts, ka reģistrētās preces un pakalpojumi nav faktiski izmantoti, var būt pamats reģistrētās preču zīmes pilnīgai vai daļējai atcelšanai. Līdz ar to pieteikuma par preču zīmes atcelšanu iesniedzējam ir jāidentificē reģistrētās preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tiek lūgta atcelšana. Taču konkrētajā lietā attiecībā uz 12. klasē ietilpstošajām precēm prasītāja neesot identificējusi reģistrētās preces un pakalpojumus, pret

kuriem vērsts pieteikums par atcelšanu. Otrkārt, tā apgalvo, ka prasītāja, nepārkāpjot vispārējo tiesību principu *nemo potest venire contra factum proprium*, nevar lūgt atcelt apstrīdēto preču zīmi neizmantošanas dēļ, ciktāl tas attiecas uz 12. klasē ietilpstošajām precēm, un tajā pašā laikā apgalvot, ka noteiktas šajā klasē ietilpstošās preces, kas nav reģistrētas, ir tikušas faktiski izmantotas. Treškārt, persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka tā esot sniegusi pietiekamus pierādījumus par apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu attiecībā uz dažādām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst attiecīgi 12. un 37. klasē.

17 Vispirms ir jāatgādina judikatūra, saskaņā ar kuru nekas neliedz ITSB atbalstīt prasītāja prasījumu vai vienkārši atstāt lēmuma pieņemšanu Vispārējās tiesas ziņā, tajā pašā laikā izvirzot visus argumentus, ko tas uzskata par atbilstošiem, lai jautājumu izskaidrotu Vispārējai tiesai (spriedumi, 2004. gada 30. jūnijs, *GE Betz*/ITSB – *Atofina Chemicals* (“BIOMATE”), T-107/02, Krājums, EU:T:2004:196, 36. punkts, un 2005. gada 25. oktobris, *Peek & Cloppenburg*/ITSB (“Cloppenburg”), T-379/03, Krājums, EU:T:2005:373, 22. punkts). Turpretim tas nedrīkst izteikt prasījumus atcelt vai grozīt apelāciju padomes lēmumu jautājumā, kas nav izvirzīts prasības pieteikumā, vai izvirzīt pamatus, kuri nav minēti prasības pieteikumā (šajā ziņā skat. spriedumus, 2004. gada 12. oktobris, *Vedial*/ITSB, C-106/03 P, Krājums, EU:C:2004:611, 34. punkts, un “Cloppenburg”, minēts iepriekš, EU:T:2005:373, 22. punkts).

18 No šā sprieduma 17. punktā atgādinātās judikatūras izriet, ka šajā lietā apstrīdētā lēmuma tiesiskums ir jāizvērtē no prasības pieteikumā norādīto pamatu viedokļa, ņemot vērā arī ITSB izvirzītos argumentus.

19 Galvenokārt, runājot par vienīgā prasības pamata pirmo daļu, ir jāatgādina Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta formulējums:

“1. Kopienas preču zīmes īpašnieka tiesības paziņo par atceltām, ja Birojā iesniegts attiecīgs iesniegums [..]:

a) ja nepārtrauktā piecu gadu ilgā laikā preču zīme nav patiesi [faktiski] izmantota [Kopienā] saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, uz ko tā ir reģistrēta[..].”

20 Regulas Nr. 2868/95 37. noteikuma a) punkta iii) apakšpunktā ir paredzēts:

“Pieteikums Birojam par atcelšanu vai spēkā neesamības pasludināšanu [..], ietver:

a) kas attiecas uz reģistrāciju, attiecībā uz kuru lūdz atcelšanu vai spēkā neesamības pasludināšanu:

[..]

iii) reģistrēto preču un pakalpojumu, attiecībā uz ko lūdz atcelšanu vai spēkā neesamības pasludināšanu, pārskatu.”

21 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ja preču zīme ir reģistrēta attiecībā uz preču vai pakalpojumu kategoriju, kas ir pietiekami plaša, lai tās ietvaros varētu nošķirt vairākas apakškategorijas, ko varētu aplūkot atsevišķi, preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījums attiecībā uz daļu no šīm precēm vai pakalpojumiem iebildumu procesā nodrošina aizsardzību tikai vienai vai vairākām tām apakškategorijām, kurās ietilpst preces vai pakalpojumi, attiecībā uz kuriem preču zīme tikusi faktiski izmantota. Savukārt, ja preču zīme ir reģistrēta attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas definēti tik precīzi un detalizēti, ka attiecīgās kategorijas ietvaros nav iespējams veikt nozīmīgus iedalījumus, tad preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījums attiecībā uz minētajām precēm vai pakalpojumiem iebildumu izskatīšanas nolūkā noteikti aptver visu šo kategoriju (spriedumi, 2005. gada 14. jūlijs, *Reckitt Benckiser (España)*/ITSB – *Aladin* (“ALADIN”), T-126/03, Krājums, EU:T:2005:288, 45. punkts, un 2007. gada 13. februāris, *Mundipharma*/ITSB – *Altana Pharma* (“RESPICUR”), T-256/04, Krājums, EU:T:2007:46, 23. punkts).

22 Proti, lai gan daļējas izmantošanas jēdziena uzdevums ir nepadarīt nepieejamas preču zīmes, kas nav izmantotas saistībā ar kādu konkrētu preču kategoriju, tomēr tā darbības rezultātā agrākās preču zīmes īpašniekam nedrīkst tikt atņemta jebkāda aizsardzība attiecībā uz precēm, kuras – lai gan nav pilnīgi identiskas tām, saistībā ar kurām tam ir izdevies pierādīt faktisko izmantošanu, – tomēr no tām būtiski neatšķiras un pieder vienai un tai pašai grupai, ko var sadalīt tikai patvaļīgi. Šajā ziņā ir jānorāda, ka preču zīmes īpašniekam faktiski ir neiespējami sniegt pierādījumu par tās izmantošanu attiecībā uz visiem iedomājamajiem preču, ko aptver attiecīgā reģistrācija, variantiem. Tādējādi jēdziens “daļa preču vai pakalpojumu” nevar tikt saprasts tādējādi, ka tas attiecas uz visām analogu preču vai pakalpojumu komerciālajām novirzēm, – tas attiecas tikai uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir pietiekami atšķirīgi, lai veidotu loģiskas kategorijas vai apakškategorijas (spriedumi “ALADIN”, minēts 21. punktā, EU:T:2005:288, 46. punkts, un “RESPICUR”, minēts 21. punktā, EU:T:2007:46, 24. punkts).

23 Turklāt no judikatūras būtībā izriet, ka, tā kā preču zīmes, uz ko attiecas pieteikums par atcelšanu, izmantošanas pierādījums ir jāsniedz tikai pēc šī pieteikuma iesniedzēja lūguma, tam ir jānosaka sava lūguma sniegt pierādījumu tvērums (pēc analoģijas skat. spriedumu “RESPICUR”, minēts 21. punktā, EU:T:2007:46, 25. punkts).

24 No šā sprieduma 21. un 22. punktā citētās judikatūras izriet, ka, ja apstrīdētā preču zīme ir reģistrēta attiecībā uz preču vai pakalpojumu kategoriju, kas ir pietiekami plaša, lai tās ietvaros varētu nošķirt vairākas apakškategorijas, ko varētu aplūkot atsevišķi, pastāv iespējamība, ka minētās preču zīmes īpašnieks sniedz pierādījumus par tās faktisku izmantošanu tikai attiecībā uz daļu no šīm precēm vai pakalpojumiem, un šajā gadījumā aizsardzība, ko sniedz konkrētās preču zīmes reģistrācija, attiecas tikai uz vienu vai vairākām apakškategorijām, kurās ietilpst preces un pakalpojumi, kuriem konkrētā preču zīme tikusi faktiski izmantota.

25 Tāpat no šā sprieduma 21.–23. punktā citētās judikatūras izriet, ka, ja – tas pats – apstrīdētā preču zīme ir reģistrēta attiecībā uz preču vai pakalpojumu kategoriju, kas ir pietiekami plaša, lai tās ietvaros varētu nošķirt vairākas apakškategorijas, ko varētu aplūkot atsevišķi, pieteikuma par atcelšanu iesniedzējam, kas uzskata, ka apstrīdētās preču zīmes īpašnieks ir veicis faktisku izmantošanu attiecībā uz daļu no šīm precēm un pakalpojumiem, ir tiesības, nosakot sava lūguma sniegt pierādījumu par minētās preču zīmes, uz kuru attiecas pieteikums par atcelšanu, faktisku izmantošanu, izslēgt no sava pieteikuma par atcelšanu šīs preces vai pakalpojumus.

26 Aplūkotajā lietā nav strīda par to, ka apstrīdētā preču zīme ir tikusi reģistrēta attiecībā uz 12. klasē ietilpstošajām precēm – “transportlīdzekļiem un to piederumiem, kas nav ietverti citās klasēs”. Tāpat nav strīda par to, ka savā pieteikumā par atcelšanu prasītāja, runājot par šajā klasē ietilpstošajām precēm, sava pieteikuma tvērumu ir definējusi tādējādi, ka tas ir vērsts pret “transportlīdzekļiem un to piederumiem, kas nav ietverti citās klasēs, izņemot spoguļu stiprinājumus pie automašīnu vējstikla, devēja turētājus automašīnu vējstikliem, optronus automašīnu vējstikliem, balstus automašīnu vējstikliem, kameras turētājus automašīnu vējstikliem”.

27 Pirmkārt, šajos apstākļos vispirms ir jākonstatē, ka savā pieteikumā par atcelšanu, ciktāl tas attiecas uz 12. klasē ietilpstošajām precēm, prasītāja pirmām kārtām skaidri un pilnībā ir pārņēmusi šajā klasē ietilpstošo preču, attiecībā uz kurām reģistrēta apstrīdētā preču zīme, apzīmējumu. Tikai otrām kārtām prasītāja ir ierobežojusi minētā pieteikuma tvērumu, kas ir balstīts uz apstrīdētās preču zīmes īpašnieka sniegtajiem pierādījumiem par tās faktisku izmantošanu, ar vārdu “izņemot” izslēdzot dažas preču apakškategorijas, kas tās ieskatā, no vienas puses, var ietilpt plašākā “transportlīdzekļu un to piederumu, kas nav ietverti citās klasēs”, kategorijā un, otrkārt, var autonomi tikt nošķirtas šīs kategorijas ietvaros.

28 Tātad, tā kā pieteikumā par atcelšanu prasītāja skaidri ir pārņēmusi 12. klasē ietilpstošo preču, attiecībā uz kurām reģistrēta apstrīdētā preču zīme, apzīmējumu, Apelāciju padome, pamatojoties uz Regulas Nr. 2868/95 37. noteikuma a) punkta iii) apakšpunktu, pārmezdama prasītājai, ka attiecībā uz 12. klasē ietilpstošajām precēm tā nav sagatavojusi reģistrēto preču, pret kurām vērsts minētais pieteikums, sarakstu, ir pieļāvusi kļūdu.

29 Tālāk pretēji personas, kas iestājusies lietā, apgalvojumiem pieteikuma par atcelšanu tvēruma noteikšana, kāda tā tikusi veikta aplūkotajā gadījumā, nevar tikt atzīta par 12. klasē ietilpstošo preču, attiecībā uz kurām reģistrēta apstrīdētā preču zīme, saraksta pārformulēšanu. Proti, kā konstatēts šā sprieduma 27. punktā, prasītāja pirmām kārtām skaidri un pilnībā ir pārņēmusi 12. klasē ietilpstošo preču, attiecībā uz kurām reģistrēta apstrīdētā preču zīme, kategorijas apzīmējumu un tad otrām kārtām no sava pieteikuma par atcelšanu, kas, jāatkārto, ir balstīts uz apstrīdētās preču zīmes īpašnieka sniegtajiem pierādījumiem par tās faktisku izmantošanu, izslēgusi dažas preču apakškategorijas, attiecībā uz kurām tā neapstrīd minēto izmantošanu. Šādā veidā prasītāja vienīgi ir noteikusi sava lūguma sniegt pierādījumus par apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu tvērumu, uz ko tai bija tiesības atbilstoši šā sprieduma 23. punktā minētajai judikatūrai.

30 Visbeidzot, pretēji tam, kas netieši izriet no pārmetuma, kuru apstrīdētajā lēmumā norādījusi ITSB Apelāciju padome un kurš aplūkots šā sprieduma 6. punktā, ja – kā tas ir aplūkotajā lietā attiecībā uz 12. klasē ietilpstošajām precēm – preces, attiecībā uz kurām reģistrēta apstrīdētā preču zīme, ir apzīmētas ar norādi uz vienu konkrētu kategoriju, no pieteikuma par atcelšanu iesniedzēja nevar tikt prasīts, lai tas, lai tā pieteikums tiktu atzīts par pieņemamu, identificētu visas preču un pakalpojumu apakškategorijas, kas tā skatījumā varētu ietilpt plašākā kategorijā, kura ir norādīta vienīgi apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas mērķiem, un kas tajā pašā laikā [šīs kategorijas ietvaros] varētu tikt attiecīgi autonomi nošķirtas. Proti, no vienas puses, kā atgādināts šā sprieduma 23. punktā, tikai pieteikuma par atcelšanu iesniedzējs nosaka sava lūguma sniegt pierādījumu par apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu tvērumu. Taču konkrētajā gadījumā savā pieteikumā par atcelšanu prasītāja, vispirms skaidri un pilnībā pārņedama 12. klasē ietilpstošo preču, attiecībā uz kurām reģistrēta apstrīdētā preču zīme, kategorijas apzīmējumu un pēc tam ierobežodama tā tvērumu, izslēdzot dažas preču apakškategorijas, attiecībā uz kurām tā neapstrīd faktisku izmantošanu, acīmredzami ir izpildījusi šo prasību. No otras puses, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 26. panta 1. punkta c) apakšpunktu Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumam jāietver to preču vai pakalpojumu saraksts, attiecībā uz kuriem tiek pieprasīta reģistrācija. No tā izriet, ka vienīgi Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs – kompetento ITSB instanču kontrolē – var noteikt aizsardzības, ko tas vēlas piešķirt minētajai preču zīmei, apjomu. Tātad aplūkotajā lietā, tā kā persona, kas iestājusies lietā, apstrīdētās preču zīmes reģistrēšanas laikā bija apzīmējusi konkrētas preces ar norādi uz vienu vienkāršu plašu kategoriju, detalizētāk neidentificējot preču un pakalpojumu apakškategorijas, kas varētu ietilpt šajā plašajā kategorijā, ITSB Apelāciju padome, pieteikumu par atcelšanu atzīstot par nepieņemamu tāpēc, ka prasītāja minētajā pieteikumā neesot identificējusi šādas apakškategorijas, ir pieļāvusi kļūdu.

31 Pilnības labad ir jānorāda, ka, lai lemtu tostarp par pieteikuma par atcelšanu, kas balstīts uz preču zīmes faktiskas izmantošanas neesamību, – tāda kā aplūkotajā lietā – pieņemamību, kompetentajām ITSB instancēm iepriekš ir jāizvērtē, vai apstrīdētā preču zīme ir tikusi reģistrēta attiecībā uz preču vai pakalpojumu kategoriju, kas ir pietiekami plaša, lai tās ietvaros varētu nošķirt vairākas apakškategorijas, kas varētu tikt aplūkotas atsevišķi. Proti, kā tas izriet no šā sprieduma 21. un 22. punktā citētās judikatūras, iespējamība, ka 12. klasē ietilpstošo preču, attiecībā uz kurām reģistrēta apstrīdētā preču zīme, kategorijas ietvaros varētu vai nevarētu tikt aplūkotas atsevišķas apakškategorijas, tieši ietekmē, kā pieteikuma par atcelšanu iesniedzējs nosaka sava pieteikuma tvērumu. Konkrētajā gadījumā ir jākonstatē, ka apstrīdētajā lēmumā Apelāciju padome nav lēmusi par šo jautājumu.

32 Otrkārt, ja tiek pieņemts – kā to apgalvo prasītāja un neraugoties uz faktu, ka Apelāciju padome nav ieņēmusi nostāju šajā ziņā –, ka apstrīdētā preču zīme ir tikusi reģistrēta attiecībā uz preču vai pakalpojumu kategoriju, kas ir pietiekami plaša, lai tās ietvaros varētu tikt nošķirtas vairākas

apakškategorijas, kas varētu tikt aplūkotas atsevišķi, jo, kā tas izriet no šā sprieduma 25. punkta, prasītāja bija tiesīga no sava pieteikuma par atcelšanu izslēgt dažas preces un pakalpojumus, kuru faktisku izmantošanu tā neapstrīdēja, Apelāciju padome, atzīstot, ka ar tās pieteikumu par atcelšanu tiek pārkāpts vispārējais tiesību princips *nemo potest venire contra factum proprium*, ir pieļāvusi kļūdu. Tas tā ir vēl jo vairāk tādēļ, ka no judikatūras – kā to atgādina ITSB savos procesuālajos rakstos – izriet, ka pat gadījumā, ja lūguma sniegt pierādījumus par preču zīmes faktisku izmantošanu iesniedzējs apzinās šīs preču zīmes izmantošanu – pat efektīvu vai intensīvu –, runa obligāti nav par ļaunticību šāda lūguma iesniegšanā. Proti, ir leģitīmi, ka persona vēlas iesniegt kompetento ITSB instanču izskatīšanai jautājumu par to, vai izmantošana, par kuru tā uzzinājusi, ir pietiekama, lai tā būtu uzskatāma par faktisku izmantošanu Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punkta un atbilstošās judikatūras izpratnē (spriedums, 2012. gada 8. marts, *Arrieta D. Gross*/ITSB – *International Biocentric Foundation* u.c. (“BIODANZA”), T-298/10, EU:T:2012:113, 87. punkts).

33 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka, pieteikumu par atcelšanu, ciktāl tas bija vērsts pret 12. klasē ietilpstošajām precēm, attiecībā uz kurām reģistrēta apstrīdētā preču zīme, noraidot kā nepieņemamu, Apelāciju padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punktu, kā arī Regulas Nr. 2868/95 37. noteikuma a) punkta iii) apakšpunktu. Līdz ar to vienīgā prasības pamata pirmā daļa ir jāapmierina kā pamatota.

34 Savukārt vienīgā prasības pamata otrā daļa attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā, ko Apelāciju padome esot pieļāvusi, pieteikumu par atcelšanu atzīstot par nepieņemamu pilnībā tādēļ, ka pieteikums par atcelšanu nevarot tik atzīts par daļēji pieņemamu. Konkrēti, no apstrīdētā lēmuma motīvu daļas izriet, ka, tā kā Apelāciju padome pieteikumu par atcelšanu bija atzinusi par nepieņemamu tiktāl, ciktāl tas bija vērsts pret 12. klasē ietilpstošajām precēm, tas bija jāatzīst par nepieņemamu kopumā, proti, gan daļā, kurā tas vērsts pret minētajām precēm, gan daļā, kurā tas vērsts pret 37. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem.

35 Kā secināts šā sprieduma 33. punktā, apstrīdētais lēmums ir prettiesisks tiktāl, ciktāl Apelāciju padome pieteikumu par atcelšanu ir atzinusi par nepieņemamu daļā, kurā tas vērsts pret 12. klasē ietilpstošajām precēm. Līdz ar to Apelāciju padome, pieteikumu par atcelšanu atzīstot par nepieņemamu kopumā, arī ir pieļāvusi kļūdu.

36 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, vienīgā prasības pamata pirmā daļa ir jāapmierina kā pamatota un tādējādi pilnībā jāatceļ apstrīdētais lēmums.

Par tiesāšanās izdevumiem

37 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

38 Tā kā ITSB spriedums ir nelabvēlīgs, jo apstrīdētais lēmums ir atcelts, tam ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus atbilstoši tās prasījumiem, neraugoties uz ITSB prasījumu apmierināt prasību.

39 Tā kā prasītāja turklāt ir lūgusi piespriest ITSB atlīdzināt izdevumus, kas tai radušies procesā Apelāciju padomē, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 136. panta 2. punktu, nepieciešamos izdevumus, kas lietas dalībniekiem ir radušies, izskatot lietu apelāciju padomē, uzskata par atlīdzināmiem tiesāšanās izdevumiem.

40 Tā kā personai, kas iestājusies lietā, spriedums ir nelabvēlīgs, tā sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nosprież:

1) **atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 22. marta lēmumu lietā R 164/2012-4;**

2) **ITSB sedz savus, kā arī atlīdzina *Capella EOOD* tiesāšanās izdevumus;**

3) ***Oribay Mirror Buttons, SL* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2014. gada 9. decembrī.

[Paraksti]